

[Jens Thomsen.]

gennemføre en rimelig Løn for et samfunds-nødvendigt Arbejde. Det er underligt, at et saadant Arbejde ikke vinder Tilslutning fra alle Landmænd, for vi har jo set, at alle andre Erhverv har faaet rimeligere Arbejdsvilkaar ved at benytte deres Organisationer. Men vi har endnu højt betroede Tillidsmænd inden for Landbruget, der siger, at Landbruget maa nøjes med at gaa Stemmerettens Vej, og hvor utroligt det end lyder, følger mange denne Anvisning. Hvis denne Vej var fremkommelig, vilde den have ført til Maalet under Madsen-Mygdals Ledelse, men vi maa erkende, at Stemmerettens Vej er udnyttet til Fordel for Bengnavere og Tantièmeslugere, og det har ført til Landbrugets Forarmelse. Stemmerettens Vej er erobret af Stemmekøbspolitikken, og det er i Virkeligheden en alvorlig Trusel imod vor fri Forfatning. Naar Fortvivlelsen bliver tilstrækkelig stor, har Diktaturet sin Chance: Fortsættes det nuværende Misregimente, vi en Katastrofe indtræde. Der er kun een Redning for et frit Styre i vort Land, og det er Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, som vi ser det i vore nordlige Nabolande. Skal Sammenbrud undgaas, maa baade de urimelige Fortjenester og de urimelige Tantièmeindtægter bringes ud af Verden, ellers vil vi Gang paa Gang staa over for rimelige Krav fra Arbejderne; naar disse ser de urimelige Udbytter og Tantiører, der udbetales, ja, kan man da undres over, at de stiller deres Krav?

Det nuværende Styre har skabt en stor Arbejdsløshed og samtidig en følelig Arbejdsmangel. At vi kan give Understøttelse til de mange arbejdsløse, vidner om nogen Velstand, men at vi baade har Raad til Arbejdsmangel og til at forsømme nødvendigt Arbejde, tyder paa stor Velstand! Imidlertid vil dette Forhold medføre en uovervindelig Armod i meget nær Fremtid og sætte en Stopper for den Lønstigning, der jo indeholdes i det Forslag, vi her i Dag behandler. Trods alle Tidens Vanskeligheder gaar det tilsyneladende godt i vor lille Loge, Understøttelser og Lønninger hæves o. s. v., og ogsaa vi Rigsdagsrepræsentanter kan jo trøste os ved en lille Forhøjelse nu af Dyrtids- eller Regulerings-tillægget. (Protester). Men det hele er Galgenfrist, enhver, der ikke er stærblind, maa da kunne indse, at som det gaar nu, kan det ikke blive ved at gaa. Mit Parti kræver baade Dyrtiden og Dyrtidstillægget afskaffet. Dyrtiden skyldes næsten udelukkende den Brandskatning, som Mono-

polselskaberne i Læ af Statens Beskyttelse gennemfører over for Forbrugerne. Dyrtiden, der forårsager de Lønstigninger, som kræves her, er skabt ved kunstig Beskyttelse fra Statens Side, men netop derfor kan Staten igen afskaffe den og derved overflødiggøre hele Dyrtidstillægget. Saa længe flittige, dygtige og sparsommelige Mennesker ikke kan tjene det nødvendige til sig og sine ved at dyrke den danske Jord, hvoraf vi dog alle skal leve, er det efter vor Opfattelse en Haan imod disse Mennesker, naar der i det hele taget udbetales Dyrtidstillæg. Det nuværende Styre, der sikrer høj Løn i nogle Erhverv, men unddrager andre Erhverv fra at opnaa en rimelig Løn, virker ødelæggende for hele Samfundet. Den store Arbejdsløshed, som er en af Følgerne af denne Politik, ødelægger Ungdommen, der maa friste Livet ved Understøttelse i Stedet for at faa Lejlighed til at dygtiggøre sig ved Arbejde. De moralske Værdier, der derigennem undrages Fremtiden, er uberegnelige. Landbrugets Energi og Dygtighed ødelægges, naar der til Stadighed ikke kan opnaas en rimelig Løn for et godt Arbejde, og hvad vil dette ikke betyde for Samfundet?

Jeg vil nævne Frugten af Landbrugets Dygtighed paa et enkelt Omraade for at vise, hvad den betyder for hele Samfundet.

I 1934 opnaaede dansk Smør paa det engelske Marked en Gennemsnitspris, der laa 60 Øre højere pr. Kilo end vore Konkurrenters. Overprisen, som Landbruget dør hjemførte til det danske Samfund, androg ca. 74 Mill. Kr.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem maa holde sig noget nærmere til det foreliggende Lovforslag.

Jens Thomsen: Til Trods for disse Overpriser har Landbruget ikke kunnet opnaa Løn for sit Arbejde. Og hvis Landbruget svækkes saa meget, at det ikke kan opretholde Overpriserne baade paa Smør og paa andre Varer, vil det i Virkeligheden være en Katastrofe ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet. Det er derfor en Livsbetingelse for Samfundet, at der gives Landbruget lige Arbejdsvilkaar med de andre Erhverv.

Det er paa allerhøjeste Tid, at der sker noget alvorligt for at give Landbruget Indtjeningsmuligheder, og for mig at se er den eneste effektive Foranstaltning, der kan virke tilstrækkelig hurtigt, en valutarisk Tilpasning. Jeg skal her henvise til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser